

Anton Gaspari:

Njim.

Še tekmujete pri čašah kave? . . .

Z belimi krogljami, z vitkimi keji
v kavarni igrate „po polju zelenem“
boj dolgočasja in udov otrplih. —
Če je izguba, kaj bi porajtal!
„Še eno črno“ — v njej vse utone,
smeh se razlije po tolstem obrazu . . .

Tu pa je igra življenja in smrti:
po polju zelenem s šrapneli igramo,
s keji železnimi, z jeklom pekočim. —
Če se udarec posreči, ni smeha,
tam glasno vpitje, tu je ječanje,
ni čaše vode, da bi potopil
v njej to izgubo —
grozna bolest je v izmučenih udih . . .

To vam je igra visoka — hazard! . . .
Pridite sem in poskusite malo —
plačali bomo vam mi ta biljard!

Ranjenec.

Solnce vstaja . . . Krvavi nebo z mogočno rano,
od obzorja do obzorja gredo misli svete:
Zdaj umreti bilo bi prerano . . .